

DOI: 10.33270/05267101.16

УДК 340.12

КОМАРИНСЬКА Юлія*

кандидат юридичних наук, доцент, професор кафедри криміналістики та судової медицини Національної академії внутрішніх справ

03035, пл. Солом'янська, 1, м. Київ, Україна

ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-1747-1816>;

ЛІСОГОР Віталій

кандидат юридичних наук, доцент, професор кафедри криміналістики навчально-наукового інституту права та психології Національної академії внутрішніх справ

03035, пл. Солом'янська, 1, м. Київ, Україна

ORCID: <https://orcid.org/0000-0003-2169-346X>;

РОМАНСЬКА Валерія

слухач магістратури інституту заочного та дистанційного навчання Національної академії внутрішніх справ

03035, пл. Солом'янська, 1, м. Київ, Україна

ORCID: <https://orcid.org/0009-0002-3492-0123>

Координаційна діяльність слідчого під час розслідування кримінальних правопорушень, пов'язаних із домашнім насильством

Анотація. Рациональне узгодження дій між підрозділами Національної поліції України є не лише важливою формою функціонування, а й необхідною для досягнення загальної мети, тобто забезпечення правопорядку та протидії кримінально протиправним виявам у суспільстві. У юридичній науці таку діяльність називають взаємодією. Актуальність статті обумовлена тим, що саме в досліджуваній категорії кримінальної протиправності інформацією про перебіг насильницьких відносин у родині, поведінку й особистісні характеристики членів родини тощо володіє значна кількість як структурних підрозділів Національної поліції України, так й інших суб'єктів виконавчої влади. Тому завданням слідчого є не лише отримати таку інформацію, а й забезпечити належну координацію між ними з метою її ретельного аналізу та вивчення, формування тактики розслідування та доказової бази. Метою статті є визначення основних ролей та функцій окремих підрозділів під час розслідування кримінальних правопорушень, пов'язаних із домашнім насильством, а також тактико-організаційних засад з об'єднання слідчим можливостей кожного з учасників взаємодії у виявленні та дослідженні доказової інформації. Для досягнення цієї мети було використано метод юридичної герменевтики для аналізу законодавчих актів і судових рішень з питань розслідування кримінальних правопорушень, пов'язаних із домашнім насильством; також було використано метод декомпозиції – для деталізації можливих способів отримання поліцейськими інформації щодо вчиненого кримінального правопорушення. За результатами дослідження було визначено форми (процесуальну та непроцесуальну) такої взаємодії, а також її напрями, що обумовлені видом кримінального правопорушення як результатом домашнього насильства, а також функціональними положеннями конкретного суб'єкта.

Ключові слова: взаємодія; планування розслідування; превенція; потерпілий; збирання доказів.

Історія статті:

Отримано: 20.01.2026

Прийнято: 18.02.2026

Опубліковано: 31.03.2026

Рекомендоване посилання:

Комаринська Ю., Лісогор В., Романська В. Координаційна діяльність слідчого під час розслідування кримінальних правопорушень, пов'язаних із домашнім насильством. *Наука і правоохорона*. 2026. Вип. 1 (71). С. 158–168. DOI: 10.33270/05267101.16

*Відповідальний автор

© Комаринська Ю., Лісогор В., Романська В., 2026. This is an open access article distributed under the terms of the Creative Commons Attribution License 4.0 (<https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/>)

Вступ

Взаємодія – це обмін інформацією, ідеями або діями між людьми, системами чи навіть організмами. Наприклад, це може бути спілкування між людьми, співпраця в команді, взаємодія між програмами чи технологіями або навіть між екосистемами в природі. Це поняття охоплює безліч різних форм, як фізичних, так і соціальних, емоційних чи навіть цифрових. Така узгодженість потрібна не лише для спільного досягнення певної мети, а й для узгодженості руху до неї.

Проблема формування партнерських відносин набуває надзвичайно важливого значення на сучасному етапі розвитку суспільства. Партнерство між людьми є гарантією їх продуктивної роботи, одним із гнучких способів прийняття конструктивних рішень у розв'язанні проблем, а також є психологічним індексом для особистого та професійного розвитку людини. Для покращення партнерських відносин у різних суспільних життєвих векторах необхідно є участь експертів, які здатні працювати разом, формувати ділові партнерські стосунки між особами, спілкуватися на професійному рівні, усувати складнощі комунікації між різними суб'єктами (Yerikhina, 2020).

У контексті кримінальних правопорушень слід зазначити, що поняття «взаємодія» має декілька виявів, серед яких: обумовленість спільних дій потерпілого та правопорушника, що призводять до кримінальних наслідків; взаємообумовленість, тобто закономірність, утворення слідової, криміналістично значущої інформації; збіг учасників (свідків, потерпілого, підозрюваного, інших) із суб'єктами досудового розслідування; узгодженість дій між суб'єктами досудового розслідування (слідчий, дізнавач, оперативний працівник, дільничний, психолог та ін.).

Розслідування кримінальних правопорушень стосовно насильства, зокрема того, що відбувається в родині, потребує співпраці кількох співробітників різноманітних агентств для формалізації слідчого процесу (Dawna, & Sheppard, 2023), тобто планування та реалізації заходів досудового розслідування розпочинаючи від виявлення на місці події слідів протиправної діяльності до формування тактики забезпечення логічного пояснення причинно-наслідкових зв'язків і формування матеріалів для судового розгляду. Індивідуальні характеристики й досвід, акцент на конфіденційності та страх перед наслідками можуть впливати на те, як працівники різних структур (охорони здоров'я, поліції, освіти тощо) сприймають і розглядають факти домашнього насильства й відповідно пов'язаних із ним інших кримінальних правопорушень. Результати дослідження науковців з Норвегії та Бразилії (Miranda, & Lange, 2020) засвідчують, що особисті психологічні фактори та соціальні норми щодо прийнятності домашнього насильства є

критичними факторами ризику для потерпілих, тому потрібен мультипрофесійний підхід.

Незалежно від виду кримінально протиправної діяльності взаємодію під час досудового розслідування розглядають у глобальному значенні, тобто вона передбачає забезпечення якісних і своєчасних спільних зусиль протягом досудового розслідування «з найменшими витратами сил, засобів і часу» (Skrynuk, & Synoverskyi, 2024), а також у ситуаційному значенні – спільна участь, яку забезпечують професійним зв'язком на основі спільного виконання завдань з розподілом компетенції, функцій, повноважень, взаємних обов'язків з метою підвищення ефективності та забезпечення результативності проведення окремих процесуальних дій (Pchelina, 2020; Yemeljanov, 2025).

Окремо слід зазначити про те, що під час досудового розслідування кримінальних правопорушень, пов'язаних із домашнім насильством, необхідним є поєднання зусиль як превентивних й оперативних підрозділів Національної поліції, так і інших органів та підрозділів виконавчої влади.

Скоординовані дії між судами, поліцією та іншими установами, які захищають потерпілих і застосовують судові заходи для їхнього захисту, можуть підвищити ефективність дій з протидії домашньому насильству. Ефективнішою є співпраця між цими суб'єктами, що може покращити координацію інституційних реакцій, підвищити безпеку потерпілих і забезпечити належне виконання судових рішень (Oliveira et al., 2025).

Матеріали та методи

Суб'єктів, що здійснюють свою діяльність у сфері протидії домашньому насильству, відповідно до законодавчих норм¹ України можна поділити на групи відповідно до сфер реалізації своїх повноважень:

– *органи виконавчої влади, що забезпечують формування та реалізацію державної політики у сфері запобігання та протидії домашньому насильству;*

– *органи й установи, на які покладено функції зі здійснення заходів у сфері запобігання та протидії домашньому насильству:* 1) служби у справах дітей; 2) уповноважені підрозділи органів Національної поліції України; 3) органи управління освітою, заклади освіти, установи й організації системи освіти; 4) органи охорони здоров'я, установи та заклади охорони здоров'я; 5) центри з надання безоплатної правничої допомоги; 6) суди; 7) прокуратура; 8) уповноважені органи з питань пробації;

– *загальні служби підтримки постраждалих осіб:* 1) центри соціальних служб; 2) центри

¹ Про запобігання та протидію домашньому насильству : Закон України від 7 груд. 2017 р. № 2229-VIII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2229-19#Text>

надання соціальних послуг; 3) притулки для дітей служб у справах дітей; 4) центри соціально-психологічної реабілітації дітей; 5) соціально-реабілітаційні центри (дитячі містечка); 6) центри соціально-психологічної допомоги; 7) територіальні центри соціального обслуговування (надання соціальних послуг); 8) інші надавачі соціальних послуг;

– спеціалізовані служби підтримки постраждалих осіб: 1) притулки для осіб, які постраждали від домашнього насильства та/або насильства за ознакою статі, сексуального насильства, пов'язаного зі збройною агресією Російської Федерації проти України; 2) денні центри соціально-психологічної допомоги особам, які постраждали від домашнього насильства та/або насильства за ознакою статі, сексуального насильства, пов'язаного зі збройною агресією Російської Федерації проти України, зокрема кризові кімнати; 3) центри медико-соціальної реабілітації постраждалих осіб; 4) спеціалізовані служби первинного соціально-психологічного консультування осіб, які постраждали від домашнього насильства та/або насильства за ознакою статі, зокрема пункти первинної медико-психологічної допомоги особам, постраждалим від фізичного або сексуального насильства чи насильства за ознакою статі, сексуального насильства, пов'язаного зі збройною агресією Російської Федерації проти України; 5) центри захисту дитини; 6) колцентр з питань запобігання та протидії домашньому насильству, насильству за ознакою статі, сексуальному насильству, пов'язаному зі збройною агресією Російської Федерації проти України, протидії торгівлі людьми та з питань захисту прав дитини; 7) мобільні бригади соціально-психологічної допомоги особам, які постраждали від домашнього насильства та/або насильства за ознакою статі, сексуального насильства, пов'язаного зі збройною агресією Російської Федерації проти України; 8) служби, заклади й установи, призначені виключно для осіб, які постраждали від домашнього насильства та/або насильства за ознакою статі, сексуального насильства, пов'язаного зі збройною агресією Російської Федерації проти України.

Попри різноплановість діяльності зазначених груп суб'єктів, слід зазначити, що саме в напрямі протидії та запобігання виявам домашнього насильства така взаємодія повинна бути організована та спрямована на забезпечення ефективної та практичної реалізації прав потерпілих осіб від виявів такого роду насильницьких дій¹.

Також необхідним є розуміння рівнів взаємодії зазначених суб'єктів. Відповідно до постанови

Кабінету Міністрів України від 22 серпня 2018 року № 658 «Про затвердження Порядку взаємодії суб'єктів, що здійснюють заходи у сфері запобігання та протидії домашньому насильству і насильству за ознакою статі»², таку взаємодію здійснюють на трьох рівнях: загальнодержавному, регіональному й на території відповідної адміністративної-територіальної одиниці.

Важливим аспектом для формування доказової бази систематичності домашнього насильства, що призвела до інших або суттєвіших суспільно небезпечних наслідків (кримінальних правопорушень, пов'язаних із домашнім насильством), є можливість отримання слідчим інформації про попередні випадки завдяки обміну інформації між суб'єктами, яка накопичується у відповідних реєстрах. Відповідно до п. 32 постанови КМУ від 22 серпня 2018 року № 658³, за наявності добровільної згоди потерпілої особи уповноважені особи, що отримали інформацію про випадок домашнього насильства, повідомляють інших суб'єктів про звернення та потреби постраждалої особи. Таку згоду не вимагають у випадках вчинення насильства стосовно дітей та недієздатних осіб, а також виявлення актів насильства кримінального характеру, обґрунтовану підозру щодо вчинення яких підтверджено за результатами оцінки ризиків³.

Робота з потерпілими – жертвами домашнього насильства, правопорушниками-кривдниками та свідками в мультипрофесійних сферах охорони здоров'я, соціального догляду та поліції передбачає різні виклики. Кожна професійна група сприймає домашнє насильство зі своєї перспективи, пов'язаної з покладеними на неї державою завданнями, інституційними практиками й організаційними структурами. Успішна міжпрофесійна співпраця вимагає всебічних знань й освіти щодо домашнього насильства як явища, завдань та обов'язків різних фахівців, а також толерантності та гнучкості в спільних зусиллях. Однак акцент на професійних стосунках часто зміщує фокус з інституційних і структурних викликів міжпрофесійної співпраці на індивідуальні взаємодії. Організаційні бар'єри та відмінності в завданнях можуть заважати реалізації намірів у конкретні результати. Така ситуація змушує всі організації та фахівців, які працюють над втручанням у сфері домашнього насильства, переглянути своє навчання, практики й організаційні структури (Notko et al, 2021).

² Там само.

³ Про затвердження Порядку проведення оцінки ризиків вчинення домашнього насильства: наказ Міністерства соціальної політики України, Міністерства внутрішніх справ України від 13 берез. 2019 р. № 369/180. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0333-19#Text>

¹ Про затвердження Порядку взаємодії суб'єктів, що здійснюють заходи у сфері запобігання та протидії домашньому насильству і насильству за ознакою статі: постанова Кабінету Міністрів України від 22 серп. 2018 р. № 658. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/658-2018-п#Text>

Результати й обговорення

Стосовно першої групи суб'єктів зазначеної взаємодії, відповідно до їх законодавчих повноважень¹, належить формування та реалізація державної політики, координація та контроль діяльності центральних органів виконавчої влади, забезпечення розроблення та затвердження типових програм для потерпілих осіб і правопорушників (кривдників), затвердження стандартів надання соціальних послуг постраждалим особам та методики визначення потреб територіальних громад у створенні спеціалізованих служб підтримки постраждалих осіб тощо.

Взаємодія між підрозділами Національної поліції України й органами виконавчої влади (Кабінет Міністрів України, окремі міністерства, центральні органи виконавчої влади, місцеві державні адміністрації та органи місцевого самоврядування) виявляється через організаційні та функціональні форми. Організаційні – створення спільних координаційних рад і комісій, розроблення комплексних програм боротьби з кримінальною протиправністю, узгодження спільних заходів та рішень, що стосуються питань протидії, запобігання домашньому насильству й наслідкам таких дій. До функціональних форм належать: проведення спільних операцій, навчань і тренувань з питань надання допомоги потерпілим, протидії правопорушникам під час агресивних дій, визначення дієвих та своєчасних шляхів обміну інформацією, визначення ролі й можливостей участі громадськості в програмах забезпечення правопорядку, підготовка спільних рекомендацій та пропозицій у напрямках протидії домашньому насильству (Novichenko, 2022; Novichenko, 2021).

Тому метою такої взаємодії є об'єднання зусиль для забезпечення безпеки та порядку, узгодженості дій, ефективної протидії кримінальним правопорушенням загалом і тим, що пов'язані з домашнім насильством, з одночасним дотриманням принципів законності та взаємної відповідальності.

Взаємодія в питаннях протидії домашньому насильству відображається і на рівні створення певних нормативних документів зусиллями окремих відомств. Виявом такої взаємодії є спільний наказ між Міністерством соціальної політики та Міністерством внутрішніх справ України 13 березня 2019 року № 369/180 «Про затвердження Порядку проведення оцінки ризиків вчинення домашнього насильства»². Метою цього

наказу є забезпечення правоохоронних органів чітким алгоритмом, що дає змогу своєчасно здійснити оцінювання ймовірності продовження чи повторного вчинення домашнього насильства, настання тяжких або особливо тяжких наслідків його вчинення, навіть смерті потерпілої особи. Розуміння наявності фактів повторності насильства дає змогу визначити ефективні заходи реагування. За результатами проведення такого оцінювання ризиків повторення домашнього насильства поліцейський уповноваженого підрозділу поліції може винести терміновий заборонний припис стосовно кривдника або вжити інших заходів для припинення такого насильства, недопущення його продовження чи повторного вчинення, надання допомоги потерпілим особам у порядку, визначеному законодавством. Також результати оцінювання доступні та можуть бути використані уповноваженими органами у сфері запобігання та протидії домашньому насильству під час застосування заходів протидії такому насильству відповідно до Закону України «Про запобігання та протидію домашньому насильству».

Також взаємодія передбачає інформування населення та органів влади про стан правопорядку, що підвищує прозорість і рівень довіри до поліції (Novichenko, 2022; Interaction between..., 2017). Згідно з пп. 61 п. 4 Указу Президента України «Про затвердження Положення про Міністерство внутрішніх справ України»³, Міністерство внутрішніх справ, а отже, і Національна поліція України, повинні інформувати населення щодо здійснення державної політики у сфері захисту прав і свобод людини й громадянина, зокрема протидії домашньому насильству загалом, зокрема – про кримінальні правопорушення, що вчиняють унаслідок такого насильства. Така інформація повинна містити не лише результати діяльності, інформацію про притягнення правопорушників до кримінальної або іншого роду відповідальності, а й про наявні шляхи виходу з насильницьких відносин, можливості отримання захисту від державних і громадських органів тощо.

Важливу роль у такому інформуванні відіграє участь громади та принципи Community Policing. Особливим виявом є Community Policing, що передбачає співпрацю поліції з населенням й органами влади для превентивної діяльності та підвищення якості життя в громадах. Це передбачає обмін інформацією, спільне планування безпекових заходів, консультації та активну участь громадян у контролі за безпекою. Отже, ефективна взаємодія поліції з органами виконавчої влади забезпечує цілісне адміністрування правопорядку, підвищує професійну ефективність співробітників і зміцнює довіру населення до правоохоронних органів в Україні.

¹ Про запобігання та протидію домашньому насильству : Закон України від 7 груд. 2017 р. № 2229-VIII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2229-19#Text>

² Про затвердження Порядку проведення оцінки ризиків вчинення домашнього насильства : наказ Міністерства соціальної політики України, Міністерства внутрішніх справ України від 13 берез. 2019 р. № 369/180. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0333-19#Text>

³ Про затвердження Положення про Міністерство внутрішніх справ України : Указ Президента України від 6 квіт. 2011 р. № 383/2011. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/rada/show/383/2011#Text>

Друга група суб'єктів досліджуваної взаємодії – це органи й установи, на які покладено функції зі здійснення заходів у сфері запобігання та протидії домашньому насильству, є безпосередніми «свідками» наслідків домашнього насильства. Це ті суб'єкти, які безпосередньо мають можливість і засоби виявляти факти домашнього насильства, від професійності та своєчасності дій яких залежить ступінь небезпечності наслідків насильницької поведінки, а також забезпечення притягнення правопорушника до відповідальності.

Першим суб'єктом цієї групи законодавчо визначено службу у справах дітей. Діяльність служб у справах дітей в Україні регламентована складною системою нормативно-правових актів, яка встановлює їх публічно-правовий статус, повноваження, структуру та процедури взаємодії з іншими органами виконавчої влади й місцевого самоврядування. Основним нормативним документом є Закон України «Про органи і служби у справах дітей та спеціальні установи для дітей»¹, який визначає публічно-правовий статус служб, їх місію, завдання, принципи діяльності, а також встановлює компетенцію служб у вирішенні питань соціального захисту, профілактики правопорушень серед дітей, організації опіки й піклування, усиновлення та реабілітації. Таку діяльність також регулюють закони України «Про охорону дитинства»², «Про основи соціального захисту бездомних осіб і безпритульних дітей»³, Сімейний⁴ та Цивільний кодекси України⁵, постанова Кабінету міністрів України «Деякі питання надання державної допомоги сім'ям з дітьми»⁶ та інші, а також міжнародні конвенції, ратифіковані Україною (Конвенція ООН про права дитини⁷; Європейська конвенція про визнання та виконання рішень стосовно опіки над дітьми та

про поновлення опіки над дітьми⁸; Конвенція Ради Європи про захист дітей від сексуальної експлуатації та сексуального насильства⁹ тощо).

У контексті основних функцій служби у справах дітей можливим є визначення головних напрямів взаємодії слідчого під час розслідування кримінальних правопорушень, пов'язаних із домашнім насильством, а саме налагодження належної взаємодії в межах не лише отримання відповідної доказової інформації, а й у питаннях забезпечення соціального захисту та профілактики правопорушень; організація опіки, піклування та усиновлення; моніторинг і контроль умов утримання дітей у спеціальних закладах; ведення облікових і статистичних даних щодо дітей у складних життєвих обставинах; координація діяльності органів місцевого та центрального рівня, установ і громадських організацій; розроблення та реалізації профілактичних програм, спрямованих на збереження дітей у сімейному оточенні.

Наступним суб'єктом другої групи є уповноважені підрозділи органів Національної поліції України. Уповноважені підрозділи Національної поліції України здійснюють повноваження, спрямовані на виявлення, реагування та запобігання випадкам домашнього насильства, а також на захист потерпілих осіб і контроль за поведінкою кривдників¹⁰.

До уповноважених підрозділів НПУ належать: патрульна поліція та групи реагування; сектори протидії домашньому насильству та мобільні групи реагування; дільничні офіцери поліції та поліцейські офіцери громади; підрозділи ювенальної превенції; підрозділи слідства та дізнання (Moroz, & Khatniuk, 2024).

Такі підрозділи забезпечують профілактику, реагування та соціальний захист потерпілих, зокрема дітей, а також здійснюють контроль і цілеспрямовану роботу з кривдниками.

Така взаємодія між слідчим, який розслідує кримінальне правопорушення, що пов'язане з домашнім насильством, і відповідними спеціалізованими підрозділами може відбуватися як в процесуальній, так і непроцесуальній формах.

Патрульна поліція України, відповідно до своїх завдань, виконує широкий спектр дій, що надає можливість слідчому сформувати уявлення як про перебіг останньої кримінально проти-

¹ Про органи і служби у справах дітей та спеціальні установи для дітей: Закон України від 24 січ. 1995 р. № 20/95-ВР. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/20/95-vr#Text>

² Про охорону дитинства: Закон України від 26 квіт. 2001 р. № 2402-III. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2402-14#Text>

³ Про основи соціального захисту бездомних осіб і безпритульних дітей: Закон України від 2 черв. 2005 р. № 2623-IV. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2623-15#Text>

⁴ Сімейний кодекс України: Закон України від 10 січ. 2002 р. № 2947-III. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2947-14#Text>

⁵ Цивільний кодекс України: Закон України від 16 січ. 2003 р. № 435-IV. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/435-15#Text>

⁶ Деякі питання надання державної допомоги сім'ям з дітьми: постанова Кабінету Міністрів України від 31 груд. 2025 р. № 1805. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1805-2025-p#Text>

⁷ Конвенція про права дитини: міжнар. док. від 20 листоп. 1989 р. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_021#Text

⁸ Європейська конвенція про визнання та виконання рішень стосовно опіки над дітьми та про поновлення опіки над дітьми: міжнар. док. від 20 трав. 1980 р. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/994_327#Text

⁹ Про ратифікацію Конвенції Ради Європи про захист дітей від сексуальної експлуатації та сексуального насильства: Закон України від 20 черв. 2012 р. № 4988-VI. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/4988-17#Text>

¹⁰ Про запобігання та протидію домашньому насильству: Закон України від 7 груд. 2017 р. № 2229-VIII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2229-19#Text>

правної події, так і про попередні факти конфліктних ситуацій, на які реагували екіпажі патрульної поліції. Патрульна поліція України виконує оперативні та превентивні функції, патрулює території, забезпечує громадську безпеку, першою реагує на повідомлення про адміністративні чи кримінальні правопорушення, надає допомогу громадянам, забезпечує встановлення на місці події обставин правопорушення, установлення свідків й очевидців правопорушення, уживає заходів до припинення та затримання правопорушників, має налагоджені партнерські стосунки як з населенням, так і з територіальними громадами, органами влади. Зазначені працівники можуть надати слідчому первинну інформацію про подію, історію та перебіг попередніх подій, крім офіційної зафіксованої інформації, патрульні поліцейські за умови налагодженої взаємодії можуть надати більшу кількість деталей стосовно характеристики всіх учасників кримінально-правових дій, власне бачення ситуації, можливе розміщення певних слідів (потрочені меблі, одяг зі слідами крові, відсутність життєво необхідних засобів тощо), що в попередніх випадках були помітні, але правопорушник або навіть потерпілі та свідки видавали це за випадковість. Така інформація сприяє встановленню причиново-наслідкових зв'язків, а також є інструментом під час формування тактичних прийомів проведення вербальних процесуальних дій. Окремо слід зазначити, що патрульна поліція забезпечує охорону місця події до приїзду слідчого, що також сприяє отриманню первинної інформації про подію.

Для запобігання домашньому насильству в підрозділах НПУ працює 61 мобільна група і спеціалізовані сектори протидії насильству в кожному обласному центрі (From December..., 2024). Такі підрозділи уповноважені не лише приймати та розглядати заяви про насильство, а й оцінювати ризики для потерпілих осіб, виносити термінові заборони приписи для кривдника, ставити кривдника на профілактичний облік і проводити з ним профілактичну роботу, здійснювати контроль за виконанням спеціальних заходів протидії та конфіскацію зброї в разі необхідності, надавати або забезпечувати надання психологічної, соціальної, медичної та правової допомоги потерпілим¹.

Взаємодія слідчого із секторами протидії домашньому насильству та мобільними групами ґрунтується на принципі координованого, комплексного та швидкого реагування. Вона передбачає не лише проведення слідчих (розшукових) дій і документування правопорушень, а й забезпечення безпеки, надання допомоги потерпілим та профілактику повторних випадків насильства.

Наприклад, вивчення та аналіз форми оцінювання ризиків вчинення домашнього насильства² дає змогу слідчому визначити тактику проведення вербальних і змішаних слідчих (розшукових) дій та сформувати тактичні прийоми, використовуючи наявну інформацію. Із зазначеного документа одразу очевидно, наскільки особи, що є учасниками такого насильства, схильні до відвертого спілкування. Адже в переліку є питання про відмову/згоду потерпілої особи до спілкування. Також можливим є встановлення часових проміжків між виявами агресивних або насильницьких дій та початком насильницьких відносин, а отже, і моделей поведінки правопорушника. Так можна з'ясувати наявність у членів родини вогнепальної зброї, умінь і навичок поводження з нею; з'ясувати наявність у членів родини алкогольної чи наркотичної залежності; наявність фактів жорстокого поводження з тваринами; фінансове становище як родини, так й окремих членів, економічно залежних осіб; сімейний стан і родинні зв'язки з іншими особами, які не проживають разом із потерпілими та правопорушником.

Такий підхід підвищує ефективність функціонування системи протидії домашньому насильству та сприяє формуванню безпечного соціального середовища.

Важливу роль у розслідуванні кримінальних правопорушень, пов'язаних із домашнім насильством, відіграє підрозділ ювенальної превенції НПУ. Адже значну частину такого роду кримінальної протиправності вчиняють за участю дітей, які є або свідками такої поведінки, або потерпілими і навіть тими, хто вчиняє кримінальні правопорушення (Komarynska, 2021; Komarynska, Nesen, & Rusanivska, 2024). Згідно з даними офіційної статистики Офісу Генерального прокурора (Statistics...), 2025 року у 27 випадках із 8127 зареєстрованих кримінальних правопорушень, пов'язаних із домашнім насильством, правопорушниками (або за їх участю) були неповнолітні особи, свідками – 426 дітей, потерпілими визнано 608 дітей; 2024 року такі дані становили відповідно: діти-правопорушники – 23 особи, діти-свідки – 526 осіб, діти-потерпілі – 591 особа.

Взаємодія слідчого з підрозділами ювенальної превенції під час розслідування кримінальних правопорушень, пов'язаних із домашнім насильством та за участю неповнолітніх, є комплексним процесом, який передбачає організаційні, процесуальні та комунікаційні аспекти. Передусім така діяльність повинна бути спрямована на захист прав неповнолітніх, мінімізацію негативних впливів на дитину як потерпілого чи свідка, навіть підозрюваного. Взаємодія починається з планування та визначення етапів розслідування, на

¹ Про запобігання та протидію домашньому насильству : Закон України від 7 груд. 2017р. № 2229-VIII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2229-19#Text>

² Європейська конвенція про визнання та виконання рішень стосовно опіки над дітьми та про поновлення опіки над дітьми : міжнар. док. від 20 трав. 1980 р. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/994_327#Text

яких або підрозділ ювенальної превенції, або слідчий виконують специфічні функції, наприклад, збір попередньої інформації, встановлення свідків і проведення допиту чи опитувань. Сучасна наука інтерпретує комунікаційну стратегію як інтегративну модель, що поєднує правові, психологічні й етичні компоненти. У межах криміналістичної тактики вона спрямована на досягнення процесуальної мети – отримання достовірних свідчень, натомість у психологічному аспекті – на підтримку емоційної рівноваги дитини та мінімізацію негативного впливу¹. Такий комплексний підхід є ключем до ефективної роботи ювенальної юстиції та захисту прав неповнолітніх у кримінальному провадженні (Komarynska, Panasiuk, & Romanovych, 2025). Важливим є налагодження ефективного та своєчасного обміну інформацією, необхідними документами. Слідчий надає підрозділу ювенальної превенції документи щодо кримінального провадження для підготовки профілактичних заходів або психологічного супроводу. Своєю чергою підрозділ ювенальної превенції надає інформацію про попередню поведінку, соціальне середовище та ризики, пов'язані з дитиною. Наступним аспектом взаємодії зазначених суб'єктів є спільне проведення необхідних заходів: наприклад, виявлення осіб, які можуть бути потенційними свідками чи учасниками злочину, опитування неповнолітніх у безпечних умовах, організація зустрічей у присутності психологів або педагогів. Також підрозділ ювенальної превенції може одночасно вживати заходів щодо профілактики повторних порушень, поки слідчий здійснює процесуальні дії.

Аналогічними є форми та напрями взаємодії слідчого з дільничними офіцерами поліції та поліцейськими офіцерами громади, але в питаннях стосовно дорослої категорії громадян.

Крім зазначених спеціалізованих підрозділів, у деяких випадках постає потреба в налагодженні взаємодії слідчого з оперативними підрозділами, що відбувається переважно під час розслідування таких кримінальних правопорушень, пов'язаних із домашнім насильством, як убивство (ст. 115–117 КК України); доведення до самогубства (ст. 120 КК України); умисне тілесне ушкодження різного ступеня тяжкості (ст. 121–125 КК України); побої та мордування (ст. 126 КК України); катування (ст. 127 КК України); завідоме залишення без допомоги (ст. 135 КК України); незаконне позбавлення волі або викрадення людини (ст. 146 КК України); підміна дитини (ст. 148 КК України); торгівля людьми (ст. 149 КК України); експлуатація дітей (ст. 150 КК України); зґвалтування (ст. 152 КК України); сексуальне насильство (ст. 153 КУ); примушування до вступу в статевий зв'язок (ст. 154 КК України); злісне невиконання обов'язків по догляду за дитиною або за особою,

щодо якої встановлена опіка чи піклування (ст. 166 КК України)².

Основною процесуальною формою взаємодії слідчого й оперативних підрозділів є надання слідчим доручень на проведення гласних і негласних слідчих (розшукових) дій, проведення оперативно-розшукових заходів (Kubariev, & Barhan, 2024).

Під час досудового розслідування, зазначає А. Саковський (2022), взаємодія між слідчим й оперативним працівником має ґрунтуватися на нормах і вимогах кримінального процесуального законодавства, мати форму ділового співробітництва, що має основою результати спільної оцінки слідчих та оперативно-розшукових ситуацій, взаємоповаги, не в «примусовому» стилі надання доручень.

Своєрідною тактикою взаємодії слідчого з оперативними працівниками є кримінальні правопорушення, учасниками яких є неповнолітні. Науковці (Voloshanivska, 2022) акцентують на тому, що в таких кримінальних провадженнях, навіть у випадках, коли неповнолітня особа визнає свою вину, це може бути результатом тиску з боку співучасників (якщо кримінальне правопорушення вчинено в співучасті), з боку дорослих учасників кримінального правопорушення, які неповнолітніх втягують у кримінально протиправну діяльність. У таких ситуаціях метою взаємодії є виявлення та фіксація доказів факту достовірності наданих кримінальним правопорушником показань, встановлення ролі неповнолітнього (Voloshanivska, 2022), фактів домашнього насильства щодо неповнолітньої особи або його близьких родичів (матері, братів/сестер). Також є ситуації, коли неповнолітній прагне захистити іншого члена родини, який потерпає від домашнього насильства.

Окремим напрямом взаємодії під час розслідування кримінальних правопорушень, пов'язаних із домашнім насильством, слід визначити взаємодію слідчого зі спеціалістами (спеціалістами-криміналістами, експертами різних галузей, психологами), які можуть надати допомогу не лише у виявленні криміналістично значущої інформації, а у її фіксації та дослідженні. Крім загальноновизначених напрямів взаємодії Chaplinsky, 2022), що передбачають координацію та планування досудового розслідування загалом та окремих процесуальних дій та оперативних заходів, потребує посиленої уваги налагодження аналітичної та методологічної взаємодії. Така діяльність передбачає спільну обробку, узагальнення даних, аналіз оперативної обстановки, перебігу й результатів розслідування, дає змогу своєчасно вдосконалити тактику слідчих (розшукових) й оперативних дій з використанням методичних рекомендацій (наприклад, роботи з потерпілими від домашнього насильства) та передового досвіду.

¹ Кримінальний процесуальний кодекс України : Закон України від 13 квіт. 2012 р. № 4651-VI. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/4651-17#Text>

² Там само.

Результативність належної взаємодії між зазначеними суб'єктами можна продемонструвати прикладом розслідування кримінальних правопорушень, передбачених ч. 4 ст. 301-1, ч. 4 ст. 153, ч. 2 ст. 156 КК України¹. У січні 2021 року співмешканці (чоловік і жінка) вирішили виготовляти та розповсюджувати дитячу порнографію. Для цього вони шляхом погроз і побиття примусили свого малолітнього сина створювати сексуальні образи з моделюванням сексуальної поведінки з матір'ю. Співмешканці вигадали сценарії сексуальних сцен, діючи згідно з розподіленими ролями, знімали відео на мобільний телефон. Потім це відео розповсюдили через Всесвітню мережу Інтернет. Після завантаження перших порнографічних відео вони вирішили залучити ще й малолітню доньку, яка перебувала в особливо вразливій ситуації – розумової та фізичної неспроможності.

Під час досудового розслідування було встановлено понад 10 таких фактів. Протягом розслідування підозрювані чинили опір слідчому, постійно змінюючи показання, заперечуючи примусовий характер насильницьких дій, наявність домашнього насильства. Стверджували, що всі зйомки їх змушували робити під тиском особи, у яких вони позичали гроші.

Однак вину підозрюваних було підтверджено сукупністю доказів, наданих стороною обвинувачення, зокрема процесуальними документами, висновками експертиз, показаннями законного представника малолітніх потерпілих (бабусею).

Завдяки налагодженій взаємодії з оперативними працівниками було встановлено, що в межах міжнародного поліцейського співробітництва від правоохоронних органів Австралії отримано інформацію стосовно розбещення малолітніх дітей, створення та розповсюдження у всесвітній телекомунікаційній мережі Інтернет матеріалів, що мають ознаки дитячої порнографії. Працівники міграційної поліції НП України з'ясували, що невстановлена особа в мережі Інтернет розмістила серію фото- та відеоматеріалів з ознаками дитячої порнографії (за участю малолітніх дівчинки та хлопчика). Згодом оперативним шляхом встановлено дітей, візуально схожих на згаданих малолітніх, щодо яких вчинено розпусні дії, зображені на світлинах. Крім того, встановлено, що розбещення малолітньої відбувалося протягом тривалого часу, в різний час доби (зокрема вночі).

Залучення до процесу розслідування психологів дало змогу шляхом психологічних досліджень отримати важливу інформацію від малолітніх потерпілих про те, що протиправні дії сексуального характеру, які мають ознаки сексуального насильства щодо дитини, вчиняли

протягом тривалого часу. У процесі роботи з малолітніми було виявлено, що вітчим постійно погрожував і чинив фізичне та сексуальне насильство щодо всіх членів сім'ї, зокрема матері та дітей, а також погрожував убити дідуся та бабусю.

Проведена судово-психіатрична експертиза не виявила ознак психічного розладу в потерпілого хлопчика, а також підтвердила, що дії щодо нього мали сексуальний характер, погодження на такі дії з боку дитини відбувалося без повноцінного її волевиявлення. У потерпілої дівчинки було виявлено ознаки посттравматичного стресового розладу (згідно з МКХ-10, шифр F43.1), що знаходиться в прямому причинно-наслідковому зв'язку з кримінальним правопорушенням, вчиненим щодо неї. Дії щодо дитини мали насильницький сексуальний характер, значення яких малолітня особа не могла розуміти й не могла, відповідно, чинити їм психологічний опір. Рівень психологічного розвитку дівчини відповідає нижній межі її вікового періоду (12–13 років). Судово-психіатрична експертиза підозрюваних підтвердила, що підозрювані жодним психічним розладом не страждають, за своїм психічним станом здатні усвідомлювати значення власних дій та керувати ними.

Також за допомогою комплексної комп'ютерно-технічної та мистецтвознавчої експертизи було досліджено диск для лазерних систем зчитування: серед файлів містилися 18 відеофайлів і 52 графічні файли, які належать до продукції порнографічного змісту, а також 16 відеофайлів і 34 графічні файли, які належать до дитячої порнографії. Також було встановлено, що на зовнішньому накопичувачі, жорстких магнітних дисках містилося 275 файлів, що належать до порнографії, 211 файлів – належать до дитячої порнографії.

Здійснена узгоджена й ефективна робота відповідних суб'єктів під час досудового розслідування сприяла визнанню підозрюваних винними, на підставі чого призначено покарання у виді 15 років позбавлення волі з позбавленням права займатися діяльністю, пов'язаною з доступом до інформаційно-телекомунікаційних систем, на 3 роки.

Висновки

Досудове розслідування кримінальних правопорушень, пов'язаних із домашнім насильством, передбачає роботу широкого кола суб'єктів, що взаємодіють, розуміння завдань, а головне – можливостей, що дає змогу слідчому не лише забезпечити особисту ситуативну взаємодію, а й залучити відповідних суб'єктів до взаємодії та обміну інформацією протягом усього процесу виявлення, дослідження та оцінки доказової інформації.

Питання належної організації взаємодії набуває актуальності під час проведення складних розумово-аналітичних, організаційно-тактич-

¹ Вирок Деснянського районного суду м. Києва від 10 лип. 2023 р. Справа № 754/6033/22. Провадження № 1-кп/754/124/23. URL: <https://reyestr.court.gov.ua/Review/112608972>

них дій, необхідних для проведення досудового розслідування різного роду та виду кримінально протиправних дій саме між суб'єктами досудового розслідування.

Взаємодію під час розслідування кримінальних правопорушень, пов'язаних із домашнім насильством, слід розглядати як діяльність слідчого, що має комплексний, синергетичний характер і передбачає ефективне залучення сил, засобів та можливостей різних компетентних суб'єктів, з огляду на системний характер домашнього насильства та його часові параметри. Під час розслідування цієї категорії кримінально протиправних дій необхідним є врахування як

специфіки розслідування як домашнього насильства, так і особливостей розслідування кримінального правопорушення, що є наслідком насильства в родині.

Також здійснене дослідження дає змогу стверджувати, що координаційна діяльність слідчого обумовлена вмінням налагоджувати ефективну взаємодію між широким колом суб'єктів. Причому така взаємодія повинна не просто мати бланкетний характер відповідно до законодавчо визначених завдань, а й ґрунтуватися на психолого-емоційному співробітництві працівників.

References

- [1] Chaplinskyi, K.O. (2022). Problem issues of interaction between investigators and operative units of the national police of Ukraine during the investigation of criminal offenses. *Bulletin of the Luhansk State University of Internal Affairs named after E.O. Didorenko*, 4(100), 247-258. DOI: 10.33766/2524-0323.100.247-258
- [2] Dawnay, N., & Sheppard, K. (2023). From crime scene to courtroom: A review of the current bioanalytical evidence workflows used in rape and sexual assault investigations in the United Kingdom. *Science & Justice*, DOI: 10.1016/j.scijus.2022.12.006
- [3] From December 19, the law on strengthening responsibility for domestic violence enters into force. (2024). *Judicial and legal newspaper*. Retrieved from <https://sud.ua/uk/news/laws/316716-s-19-dekabrya-vstupayet-v-silu-zakon-ob-usilenii-otvetstvennosti-za-domashnee-nasilie>
- [4] Interaction between the police and the community (Community policing). (2017). (n.d.). *ecpl.com.ua*. Retrieved from <https://ecpl.com.ua/publications/vzajemodiya-politsiji-ta-hromady-community-policing/>
- [5] Interaction between the police and the community on the basis of partnership in the Law of Ukraine "On the National Police". Site "CPKHUB". Retrieved from <https://www.cpkhub.com.ua/blog/vzaemodia-policii-ta-gromadi-na-zasadah-partnerstva-u-zakoni-ukraini-pro-nacional-nu-policiu>
- [6] Komarynska, Y., Panasiuk, V., & Romanovych, A. (2025). Communication Component of Child Interrogation Tactics. *Nauka i Pravoohorona*, 70(4), 138-149. DOI: 10.33270/05257004.14
- [7] Komarynska, Yu.B. (2021). Psychological and Criminal Characteristics of the Person of the Victim in Criminal Offenses Related to Domestic Violence. *Legal psychology*, 29(2), 82-90. DOI: 10.33270/03212902.82
- [8] Komarynska, Yu.B., Nesen, O.O., & Rusanivska, D.D. (2024). Investigation of criminal offenses involving children and domestic violence. *Successes and achievements in science. Series "Law"*, 7(7), 79-91. DOI: 10.52058/3041-1254-2024-7(7)-79-91
- [9] Kubariev, I., & Barhan, S. (2024). Improvement of the legislative regulation of the interaction of the investigator and operative units in the pre-trial investigation. *Ukrainian political and legal discourse*, 1. DOI: 10.5281/zenodo.14584387
- [10] Miranda, R.B., & Lange, S. (2020). Domestic violence and social norms in Norway and Brazil: A preliminary, qualitative study of attitudes and practices of health workers and criminal justice professionals. *PLOS ONE*, 15(12). DOI: 10.1371/journal.pone.0243352
- [11] Moroz, O.B., & Khatniuk, Y.A. (2024). The role of national police bodies v preventions and countermeasures for household violence. *Uzhhorod National University Herald. Series "Law"*, 1(80), 513-521. DOI: 10.24144/2307-3322.2023.80.1.78
- [12] Notko, M., Husso, M., Piippo, S., Fagerlund, M., & Houtsonen, J. (2021). Intervening in domestic violence: interprofessional collaboration among social and health care professionals and the police. *Journal of Interprofessional Care*, 36(1), 15-23. DOI: 10.1080/13561820.2021.1876645
- [13] Novichenko, A. (2021). Partnership between publicity and society through interaction and relationships. *Our Law*, 3, 9-15. DOI: 10.32782/np.2021.3.2
- [14] Novichenko, A. (2022). Interaction of police and local government bodies in law enforcement in Ukraine. *European Perspectives*, 1, 52-57. DOI: 10.32782/ep.2022.1.8
- [15] Oliveira, C.A.F. de, Sousa, M. de M., Ataide, M.C.F., Tragueto, J., Costa, W.P. da, & de Matos-Torres, M. (2025). Legal Reforms and Outcomes of the Action of Police Institutions in Combating Violence Against Women: A Systematic Review Protocol. *International Journal of Qualitative Methods*, 24. DOI: 10.1177/16094069251339213
- [16] Pchelina, O.V. (2020). Interaction of the investigator and criminal inspectors during the pre-judicial investigation of criminal offenses. *Knowledge of European law*, 1, 107-111. DOI: 10.32837/chern.v0i1.59
- [17] Sakovskyi, A.A. (2022). Giving assignments as a form of interaction of the investigator with employees of operational units. *Knowledge of European law*, 1, 110-113. DOI: 10.32837/chern.v0i1.331

- [18] Skrynyk, M., & Synoverskyi, A. (2024). Interaction during the Investigation of Criminal Offenses Committed by Organized Criminal Groups under The Conditions of Martial Law: Organizational Tactical and Psychological Aspects. *Ūridična psihologiā*, 34(1), 140-153. DOI: 10.33270/03243401.140
- [19] Statistics. Site "Office of the Prosecutor General of Ukraine". Retrieved from <https://gp.gov.ua/ua/posts/statistika>
- [20] Voloshanivska, T.V. (2022). Ensuring the cooperation of investigative and operative units in the investigation of criminal offenses committed by children. *Legal position*, 2, 164-168. DOI: 10.32782/2521-6473.2022-2.34
- [21] Yemelianov, R.O. (2025). Interaction between operational units and pre-trial investigation authorities during the execution of a search. *Uzhhorod National University Herald. Series "Law"*, 3(89), 356-362. DOI: 10.24144/2307-3322.2025.89.3.51
- [22] Yepikhina, M.A. (2020). Definition analysis of the concept "interaction" in the philosophical and sociological dimension. *Theory and methods of teaching and education*, 48, 53-63. DOI: 10.34142/23128046.2020.48.05

Список використаних джерел

- [1] Чаплинський К. О. Проблемні питання взаємодії слідчих та оперативних підрозділів Національної поліції України під час розслідування кримінальних правопорушень. *Вісник Луганського державного університету внутрішніх справ імені Е. О. Дідоренка*. 2022. Т. 4. № 100. С. 247–258. DOI: 10.33766/2524-0323.100.247-258
- [2] Dawnay N., Sheppard K. From crime scene to courtroom: A review of the current bioanalytical evidence workflows used in rape and sexual assault investigations in the United Kingdom. *Science & Justice*. 2023. Vol. 63. Issue 2. P. 206–228. DOI: 10.1016/j.scijus.2022.12.006
- [3] З 19 грудня набуває чинності закон про посилення відповідальності за домашнє насильство. *Судово-юридична газета*. 2024. URL: <https://sud.ua/uk/news/laws/316716-s-19-dekabrya-vstupayet-v-silu-zakon-ob-usilenii-otvetstvennosti-za-domashnee-nasilie>
- [4] Взаємодія поліції та громади (Community Policing). 2017. URL: https://www.irf.ua/content/files/com_pol.pdf
- [5] Взаємодія поліції та громади на засадах партнерства в Законі України «Про Національну поліцію». *CPKHUB*: [сайт]. URL: <https://www.cpkhub.com.ua/blog/vzaemodia-policii-ta-gromadi-na-zasadah-partnerstva-u-zakoni-ukraini-pro-nacional-nu-policiu>
- [6] Комаринська Ю., Панасюк В., Романович А. Комунікаційна складова тактики допиту дитини. *Наука і правоохорона*. 2025. Вип. 4 (70). С. 138–149. DOI: 10.33270/05257004.14
- [7] Комаринська Ю. Б. Психолого-криміналістична характеристика особи потерпілого в кримінальних правопорушеннях, пов'язаних із домашнім насильством. *Юридична психологія*. 2021. № 2 (29). С. 82–90. DOI: 10.33270/03212902.82
- [8] Комаринська Ю. Б., Несен О. О., Русанівська Д. Д. Розслідування кримінальних проступків за участю дітей та пов'язаних з домашнім насильством. *Успіхи і досягнення у науці. Серія «Право»*. 2024. № 7 (7). С. 79–91. DOI: 10.52058/3041-1254-2024-7(7)-79-91
- [9] Кубарев І., Барган С. Вдосконалення законодавчого регулювання взаємодії слідчого та оперативних підрозділів на досудовому розслідуванні. *Український політико-правовий дискурс*. 2024. № 1. DOI: 10.5281/zenodo.14584387
- [10] Miranda R. B., Lange S. Domestic violence and social norms in Norway and Brazil: A preliminary, qualitative study of attitudes and practices of health workers and criminal justice professionals. *PLOS ONE*. 2020. Vol. 15. No. 12. DOI: 10.1371/journal.pone.0243352
- [11] Moroz O. B., Khatniuk Y. A. The role of national police bodies v preventions and countermeasures for household violence. *Uzhhorod National University Herald. Series: Law*. 2024. Vol. 1. No. 80. P. 513–521. DOI: 10.24144/2307-3322.2023.80.1.78
- [12] Notko M., Husso M., Piippo S., Fagerlund M., Houtsonen J. Intervening in domestic violence: interprofessional collaboration among social and health care professionals and the police. *Journal of Interprofessional Care*. 2021. Vol. 36. Issue 1. P. 15-23. DOI: 10.1080/13561820.2021.1876645
- [13] Новіченко А. Партнерство між громадськістю та суспільством шляхом взаємодії та взаємовідносин. *Наше право*. 2021. № 3. С. 9–15. DOI: 10.32782/np.2021.3.2
- [14] Новіченко А. Взаємодія поліції та органів місцевого самоврядування у забезпечення правопорядку в Україні. *Європейські перспективи*. 2022. № 1. С. 52–57. DOI: 10.32782/ep.2022.1.8
- [15] Oliveira C. A. F. de, Sousa M. de M., Ataide M. C. F., Traguetto J., Costa W. P. da, de Matos-Torres M. Legal Reforms and Outcomes of the Action of Police Institutions in Combating Violence Against Women: A Systematic Review Protocol. *International Journal of Qualitative Methods*. 2025. Vol. 24. DOI: 10.1177/16094069251339213
- [16] Пчеліна О. В. Взаємодія слідчого та інспекторів-криміналістів під час досудового розслідування кримінальних правопорушень. *Знання європейського права*. 2020. № 1. С. 107–111. DOI: 10.32837/chern.v0i1.59

- [17] Саковський А. А. Надання доручень як форма взаємодії слідчого з працівниками оперативних підрозділів. *Знання європейського права*. 2022. № 1. С. 110–113. DOI: 10.32837/chern.v0i1.331
 - [18] Skrynyk M., Synoverskyi A. Interaction during the Investigation of Criminal Offenses Committed by Organized Criminal Groups under The Conditions of Martial Law: Organizational Tactical and Psychological Aspects. *Ūridična psihologija*. 2024. Vol. 34. No. 1. P. 140–153. DOI: 10.33270/03243401.140
 - [19] Статистика. *Офіс Генерального прокурора* : [сайт]. URL: <https://gp.gov.ua/ua/posts/statistika>
 - [20] Волошанівська Т. В. Забезпечення взаємодії слідчих та оперативних підрозділів при розслідуванні кримінальних правопорушень, вчинених дітьми. *Legal position*. 2022. № 2. С. 164–168. DOI: 10.32782/2521-6473.2022-2.34
 - [21] Yemelianov R. O. Interaction between operational units and pre-trial investigation authorities during the execution of a search. *Uzhhorod National University Herald. Series "Law"*. 2025. Vol. 3. No. 89. P. 356–362. DOI: 10.24144/2307-3322.2025.89.3.51
 - [22] Єпіхіна М. А. Дефініційний аналіз поняття «взаємодія» у філософському та соціологічному вимірі. *Теорія та методика навчання та виховання*. 2020. № 48. С. 53–63. DOI: 10.34142/23128046.2020.48.05
-

KOMARYNSKA Yuliia

PhD in Law, Associate Professor, Professor of the Department of Criminology and Forensic Medicine of the National Academy of Internal Affairs

03035, 1 Solomianska Sq., Kyiv, Ukraine

ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-1747-1816>;

LISOHOR Vitalii

PhD in Law, Associate Professor, Professor of the Department of Criminology of the Educational and Scientific Institute of Law and Psychology of the National Academy of Internal Affairs

03035, 1 Solomianska Sq., Kyiv, Ukraine

ORCID: <https://orcid.org/0000-0003-2169-346X>;

ROMANSKA Valeriia

Student of the Master's degree of the Institute of Correspondence and Distance Learning of the National Academy of Internal Affairs

03035, 1 Solomianska Sq., Kyiv, Ukraine

ORCID: <https://orcid.org/0009-0002-3492-0123>

Coordination Activities of the Investigator during the Investigation of Criminal Offenses Related to Domestic Violence

Abstract. Rational coordination of actions between units of the National Police of Ukraine is not only an important form of functioning, but also necessary for achieving the general goal, i.e. ensuring law and order and countering criminal and illegal manifestations in society. In legal science, such activity is called interaction. The relevance of the article is due to the fact that in the investigated category of criminal wrongdoing, information about the course of violent relations in the family, behavior and personal characteristics of family members, etc., is possessed by a significant number of structural units of the National Police of Ukraine and other subjects of the executive power. Therefore, the task of the investigator is not only to obtain such information, but also to ensure proper coordination between them, with the aim of its thorough analysis and study, with the aim of forming investigative tactics and the evidence base. The purpose of the article is to determine the main roles and functions of individual units during the investigation of criminal offenses related to domestic violence, as well as tactical and organizational principles for unifying the investigator's capabilities of each of the participants in the interaction in identifying and researching evidentiary information. To achieve this goal, the method of legal hermeneutics was used to analyze legislative acts and court decisions on the investigation of criminal offenses related to domestic violence; the decomposition method was also used to detail the possible ways for the police to obtain information about a committed criminal offense. As a result of the study, the form (procedural and non-procedural) of such interaction was determined, as well as its directions, which are determined by the type of criminal offense resulting from domestic violence, as well as the functional conditions of a specific subject.

Keywords: interaction; investigation planning; prevention; victim; collection of evidence.